

Underholdning og Forlystelser. Selve den monotone Karakter af deres Arbejde skærper deres Trang til spændende Oplevelser, og den relative Pengerigelighed, der findes blandt disse unge — i Modsætning til Lærlingene — tillader dem i højere Grad at tilfredsstille denne Trang. Deres Fritidstilværelse kan derfor hyppigt sammenfattes under Begrebet „Gaden“, eller de er henvist til Biografer, Beværtninger og Forlystelseslokaler.

Følgerne af disse Forhold viser sig ofte i en Afsvækkelse af de unges Ansvarsfølelse og Følelse af, at deres Arbejde er samfundsnyttigt og et Led i den samlede Virksomhed. Ofte beherskes de derfor af Mindreværdsfølelse i Forhold navnlig til de faglærte unge og søger at bekæmpe denne ved en egen Jargon og Efterligning af voksne.

Den overfladiske Fritidstilværelse, de unge ofte er henvist til, afspejler sig ogsaa i deres Interesseverden. Kendskabet til Samfundslivet og Samfundsfølelsen er som oftest uudviklet, og den Opfattelse, de unge danner sig af Samfundet, bliver let bestemt af de mest tilfældige Paavirkninger.

Saavidt det gennem Undervisning er gørligt at bøde paa disse Forhold, der delvis ogsaa øver deres Indflydelse indenfor de andre Erhverv, hvis Udøvelse ikke forudsætter en Læretid, har det været Udvalgets Opgave at skabe Rammerne for en Undervisning, som kunde tjene til at *tilføre de unge et Perspektiv for deres eget Liv og deres erhvervmæssige Fremtid og tillige give dem nogen Sans for den Sammenhæng, de som ansvarlige Mennesker og Samfundsborgere staar i.*

Man har fra Begyndelsen været klar over, at Undervisningen ikke maatte fremtræde blot som en Fortsættelse af Børneskolens Undervisning. Skal den tjene sit Formaal og tillige kunne gøre Regning paa Elevernes Interesse, maa der skabes en *nær Forbindelse mellem de unges Arbejde og Undervisningen*, et Sidestykke til den tekniske Skole for de faglærte — uden at Undervisningen dog bliver faglig i snæver Forstand — og Undervisningen derfor ogsaa henlægges til et saadant Tidspunkt, at de unge, inden de paabegynder den, har været ude i praktisk Virksomhed i nogen Tid.

Der har ligeledes — som berørt i Indledningen — været Enighed om, at der ikke kunde anlægges de samme Synspunkter for det *almene* Indhold af Undervisningen som for Folkehøjskolens Undervisning, da de heromhandlede unge ikke kan anses for tilstrækkelig modne for en Undervisning, der i abstrakt Form behandler menneskelige og samfundsmæssige Problemer og tilsigter Udviklingen af selvstændige Anskuelser herom. Formaalet maa her være at lede de unges Indstilling i Retning af større Samfundsbevidsthed, forhindre, at der opstaar et Tomrum i deres Aandsliv, og give dem Impulser til en bedre Udnyttelse af Fritiden og til fortsat Uddannelse, saaledes at Ungdomsskolen tillige kan blive en Forskole til Folkehøjskolen eller den arbejdstekniske Skole for ældre ufaglærte Arbejdere, hvis Oprettelse Dansk Arbejdsgiverforening og Dansk Arbejdsmandsforbund i stigende Omfang har paabegyndt.

Ud fra disse Principper samlede Udvalgets Overvejelser sig om en Ungdomsskole med Undervisning i *Arbejdskundskab* og *almendannende* Undervisning, omfattende By og Land og givet som Dagundervisning.

Allerede i den store Skolekommission af 1919 stilledes der Forslag om en Ungdomsskole hvilende paa de samme Principper, men som bekendt var der i Kommissionen ikke Enighed om Synspunkterne, idet dens Betænkning indeholder 4 forskellige Forslag, hvoraf da heller ikke noget senere er søgt gennemført. Ligeledes har i det væsentlige de samme Principper fundet Anvendelse ved Udformningen af Ungdomsskolen i andre Lande (Bilag D.)

Under Forhandlingerne i Udvalget har det imidlertid med megen Styrke været gjort gældende saavel fra Medlemmets Side som af de Repræsentanter for Landbrugets Sammenslutninger, som over for Udvalget har givet Udtryk for Landbrugets Synspunkter,